Cooperation with Other Governments: Neutral European: Sweden, Vol. 2 (First Part), Foidell

0 0 0 9 3 6

CO[illegible]ERATION WITH OTHER GOVERNMENTS: NEUTRAL EUROPEAN
(SWEDEN) VOL.2 (FIRST PART)

LETTERS FROM IVER C. OLSEN, TRANSMITTING
PRESS RELEASES & TRANSLATIONS FROM SWEDEN ----- 3
April 18, 1944 -July 29, 1944

000937

00093

THE FOREIGN SERVICE
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

848/ICO/MET

AMERICAN LEGATION
Stockholm, Sweden
July 29, 1944

Mr. John W. Pehle
Executive Director
War Refugee Board
Washington, D. C.

Dear Mr. Pehle:

For the information of the Board I am enclosing several articles and translations from the local press.

Sincerely yours,

Iver C. Olsen

Iver C. Olsen
Special Attaché for
War Refugee Board

Enclosures - 6

000939

SOURCE: Dagens Nyheter, July 18, 1944

THREE POLES WERE FOUND STARVING IN
A STABLE IN LAPPLAND.

Luleå, July 18, 1944

Three exhausted Polish refugees were found the other day, in an old stable in the mountains of Norrbotten. They were found by two people from Malmberget who had been fishing. The three Poles were cooking a sort of soup in an anchovy-tin. They said that they had been on their way seven days and without food three days.

In the beginning there had been four, but the youngest one, 19 years old, had been killed by falling down the mountains with a snow drift. It is easy to understand how tired the refugees were when it is considered that it took them 24 hours to walk a distance which usually only takes two.

The two Swedes gave them food and brought them to a refugee depot where they got more food and where they could be taken care of. The district police in Jokkmokk has now taken care of the refugees for their further transfer to a refugee camp.

00099

Dagens Ny[illegible],
July 19, 1944

Tre polacker påträffades utsvultna i ett lappstall.

LULEÅ, måndag.

T.T. Tre mycket medtagna polska flyktingar anträffades häromdagen i ett gammalt getstall i Norrbottensfjällen. Två personer från Malmberget var under en fisketur på väg till ett gammalt lappläger. Vid framkomsten fann de att endast getstallet stod kvar. Då de såg rök tränga ut genom väggarna började de undersöka saken. I stallet hittade de tre personer som höll på att söka koka något slags soppa i en ansjovisburk. Det var tre polska flyktingar, som berättade att de varit på väg i sju dygn och att de varit utan mat i tre.

Ursprungligen hade de varit fyra i sällskap, men den yngste, en 19-åring, hade störtat med en hängdriva i fjällen och omkommit. Hur medtagna flyktingarna var framgår av att de behövde 24 timmar för att tillryggalägga en sträcka som man i vanliga fall endast behöver två timmar för.

De båda svenskarna gav dem mat och förde dem sedan till en flyktingdepå, där de fick mera mat och kunde se till sina skavanker. Landsfiskalen i Jokkmokk har nu tagit hand om flyktingarna för vidare befordran till ett flyktingläger.

00041

SOURCE: Dagens Nyheter, July 19, 1944

TEN THOUSAND JEWS LEAVE EASTERN HUNGARY.

A decree has been issued, according to which all the Jews in Budapest, on pain of "heavy punishment", must give up their bicycles to the authorities. The 400,000 Jews of the capital are now crammed together in 2,600 houses marked by the David star, one family to one room.

Uptil now no deportations from Budapest have been carried out. It is different in the country: it is known that the Germans gave the order to "desemitise" the surroundings near the front, i.e. northern and eastern Hungary. Different notices in Budapest's Quisling press explain how this is carried out. It was announced a short time ago that all the Jews from the town of Szarmàr and the surrounding district of Szarmàrnémeti (18,000 from the town and 6,000 from the surroundings) were to be sent to the ghetto in the town. This operation was finished on May 20. But a new one started as soon as this was finished. Removal of the 24,000 Jews from the ghetto began in June, and it is said that this action has now been carried out, so that the town and the district have been absolutely "cleaned" of Jews. All Jewish wealth has, of course, also been confiscated and the Jewish shops have either been closed or handed over to Aryans. The larger towns, Munkàks, Ungvar, Miskou etc.,and nearly all Carpatho-Ukraine, northern Ruthenia and other surroundings, have been "cleaned" of Jews in the same way.

00942

Dagens Nyh r,
July 1 , 1944

10.000-tals judar bort från Östungern

— Privat till Dagens Nyheter. —

I dagarna har en förordning utfärdats enligt vilken alla judar i Budapest vid risk av "stränga straff" måste avlämna sina cyklar till myndigheterna. Huvudstadens 400.000 judar måste nu trängas samman i 2.600 med Davidsstjärnan märkta hus, där varje familj endast får disponera ett rum.

Från Budapest har ännu inga deportationer ägt rum. I ungerska landsorten är det annorlunda: det är känt att tyskarna givit order om att områdena närmast bakom fronten ovillkorligen måste "avjudas", alltså norra och östra Ungern. Om hur detta tillgår får man besked bl. a. genom enstaka notiser i Budapests quislingpress. Nyligen meddelades sålunda att i staden Szarmár och det omgivande distriktet Szarmárnémeti i början av maj samtliga judar, 18.000 från staden och 6.000 från den kringliggande landsbygden, placerats i stadens ghetto. Denna operation var fullbordad den 20 maj. Men knappast var man färdig därmed förrän en ny inleddes. I juni började man "borttransportera" dessa 24.000 judar från ghettot, och nu meddelas att även denna aktion lyckligt slutförts, så att staden och distriktet är fullständigt rensade från alla judar. All judisk förmögenhet har naturligtvis också beslaglagits och alla judiska affärer stängts eller överlåtits till arier. På motsvarande sätt har de större städerna Munkács, Ungvar, Miskou m. fl. och praktiskt hela Karpato-Ukraina, norra Siebenbürgen och andra områden i norr och öster "rensats" från judar.

00094 3

SOURCE: Svenska Dagbladet, July 19, 1944

THE SAVING OF A HALF MILLION JEWS IN HUNGARY SEEMS TO BE POSSIBLE.

Bern, July 18, 1944

The International Red Cross Committee has won its first real victory in its attempts to save about 500,000 Hungarian Jews, by a promise from the Hungarian Government that no Jews are going to be deported in the future.

Children under ten years, who have received permission to go to other countries will be able to get there with the superintendent of the Red Cross. Grown up Jews with permission to go to Palestine will also be permitted to leave Hungary. Interned Jews will be allowed to receive help from the Red Cross.

Until now not more than 250,000 Jews have been deported from Hungary. Before the number has been announced as 400,000, but this figure was given because of unreliable reports from the country. The total number of Jews in Hungary is said to be about 815,000, including Polish Jews and other refugees who came to Hungary after 1939.

It is taken for granted that Admiral Horthy, who answered the Red Cross' request, can act with German permission, which is necessary if the Jews are going to be saved. The question now, is one of arranging permission for Jews to enter other countries. Only a few Jews have got such visas. The conferences, which until now have been carried out through diplomatic channels, concern the contingents which can be received by neutral countries. These countries have expressed themselves willing, but the question is if it can be guaranted that the refugees will leave after the war without letting the small countries pay for them.

Svenska Dagbladet,
July 18, 1944

1/2 milj. judar i Ungern synas kunna räddas.

BERN, 18 juli. (AP) Den internationella Röda kors-kommittén i Genève har vunnit sin första verkliga seger i försöken att hjälpa inemot 500 000 ungerska judar i form av ett löfte från den ungerska regeringen, att inga judar komma att deporteras i fortsättningen.

Barn under tio år, som fått inresetillstånd till andra länder, skola få resa dit under Röda korsets överinseende. Vuxna judar med inresetillstånd till Palestina skola likaledes få lämna Ungern. Internerade judar skola tillåtas att mottaga hjälp från Röda korset.

Hittills ha högst 250 000 judar deporterats från Ungern. Förut har antalet uppgivits till 400 000, men denna siffra har beräknats med ledning av otillförlitliga rapporter från landsorten. Hela antalet judar i Ungern uppskattas till 815 000, inbegripet 15 000 polska judar och andra flyktingar, som inkommit till Ungern efter 1939.

Det antages att riksföreståndare Horthy, som besvarat Röda korsets vädjan, kan handla med tyskt godkännande, vilket är nödvändigt, om judarna skola kunna räddas.

Närmast gäller det nu att skaffa inresetillstånd till andra länder. Endast få ungerska judar innehа nu dylika visa. De förhandlingar som hittills förts genom diplomatiska kanaler gälla de kontingenter, som de neutrala länderna kunna mottaga. Dessa ha uttryckt sin villighet, men frågan är beroende av om garantier kunna lämnas för att flyktingarna komma att avresa igen efter kriget utan att de små länderna måste vidkännas kostnaderna härför.

SOURCE: Svenska Dagbladet, July 19, 1944

DUTCHMEN SWAM ACROSS THE SOUND.

According to Svenska Dagbladet a remarkable escape from Denmark was made a short time ago by three Dutchmen, who in six hours swam across the Sound from Helsingör to Hälsingborg. The three refugees, all 20 years old, were tired of working in the German arms industry and, therefore, decided to escape. They had to fight against difficult currents at several places, during their long distance swim.

Svenska Dagbladet,
July 1[illegible], 1[illegible]

Holländare simmade över Sundet.

En märklig flykt från Danmark företogo nyligen, enligt vad Svenska Dagbladet inhämtat, tre holländare, som på sex timmar simmande togo sig över Sundet från Helsingör till Hälsingborg. De tre flyktingarna, som äro i 20-årsåldern, hade tröttnat på att arbeta i den tyska rustningsindustrien och därför beslutat fly. På flera ställen hade de svåra strömmar att kämpa mot under sin långdistanssimning.

000947

SOURCE: Svenska Dagbladet, July 19, 1944

FINE HUNGARIAN PROTEST ACTION.

Bern, July 18, 1944

About ten former Hungarian Ministers in different capitals made a declaration of protest against the persecutions of the Jews. This declaration says that the majority of the Hungarian population is against these persecutions and that they are disgusted by the fact that their country-men should be persecuted only because of their religion.

The declaration also says that the terror is a contradiction of the spirit of Christianity and humanity. It is said at the end that not one who is guilty of aggression against the Jews will be able to make his superior responsible for it.

"Hungary's rulers of today and their tools will be held responsible and punished". The declaration says at the end that as many Hungarians as possible should help and protect their persecuted country-men.

Nearly all the well-known Hungarian artists, journalists, businessmen and students in neutral countries have signed this declaration.

Svenska Dagbladet,
July 19, 1944

Förnämlig ungersk protestaktion.

BERN, 18 juli. (Sv. D:s Bernkorr.) Ett tiotal förutvarande ungerska ministrar i olika huvudstäder ha avgivit en protestdeklaration med anledning av judeförföljelserna i Ungern. I denna fastslås, att majoriteten av det ungerska folket är emot dessa och med avsky bevittnar den förföljelse, som deras landsmän underkastas på grund av sin religiösa bekännelse.

I förklaringen fastslås, att denna terror står i skriande motsättning till kristendomens och humanitetens anda. Till slut varslas det om att den av dem som gör sig skyldiga till pogrom mot judar skall kunna räkna med ansvaret på överordnade. "Dagens makthavare i Ungern och deras hantlangare skola ställas till ansvar och straffas." Förklaringen slutar med att hemställa till alla ungrare att i största möjliga utsträckning hjälpa och beskydda de förföljda landsmännen.

Nästan alla kända ungerska konstnärer, journalister, affärsmän och studenter i neutrala länder ha anslutit sig till denna förklaring.

00099

SOURCE: Dagens Nyheter, July 26, 1944

WAR-TIRED FINNS OVER THE SWEDISH FRONTIER.

Luleå, July 25, 1944

It is reported from the frontier district that Finnish refugees still arrive in Sweden. On Monday six Finns were taken care of in Karesuando.

Eight Russians and three Poles, who had managed to escape from Finland, arrived in Sweden the other day. "War-tired" Finns arrive from time to time in Pajala. A young man in uniform arrived on Saturday.

00095

Dagens Nyheter,
July 26, 1944

Krigströtta finnar kommer över gränsen

LULEA, tisdag.

T.T. Alltjämt kommer flyktingar från Finland, meddelar man vid en förfrågan i gränstrakterna som gjorts på tisdagen. På måndagen omhändertogs i Karesuando 6 finnar, de flesta uniformerade.

Häromdagen kom 8 ryssar och 3 polacker vilka lyckats ta sig ur Finland. I Pajala har man den senaste tiden fått ta hand om någon finne då och då som tydligen tröttnat på krigstjänsten. Senast i lördags kom en ung man i uniform över gränsen.

00095 1

THE FOREIGN SERVICE
OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

848/ICO/MET

AMERICAN LEGATION
Stockholm, Sweden
July 21, 1944

Mr. John W. Pehle
Executive Director
War Refugee Board
Washington, D. C.

Dear Mr. Pehle:

I enclose herewith a number of articles and translations from the local press which may be of interest to the Board.

Sincerely yours,

Iver C. Olsen

Iver C. Olsen
Special Attaché for
War Refugee Board

Enclosures - 26

00095

SOURCE: Nya Dagligt Allehanda, June 28, 1944

REPORT CONCERNING REFUGEES.

The Social Minister has now presented a new number in the long file of statements about the development of the refugee question in our country - and these statements are doubtless worthy of receiving rather regularly, partly because they inform the public about the changes in the situation and partly because they counteract the spiteful Nazi agitation which continously is going on. But Mr. Möller's speech on Tuesday did not contain new information of importance on several points. He pointed out that the stream of refugees had not been a heavy burden on the Swedish economy and that they had been a valuable contribution to the labor market. This is, in other words, what he has stated or what he has let others state before. There is for example the statement given by Governor Thomsom at the end of last year, about the contribution of the refugees to the labor market, and at about the same time Doctor Gunnar Lange's report about the food products - he could as the head of the Food Product Commission's section confirm that the refugees did not "take the bread from the poor, sorry Swedes' mouth", one of the Nazi element's most popular legends.

But what specially is of interest in the Social Minister's report today, is the police training of Danes and Norwegians. We see that the situation gets more difficult in our neighboring countries every day - the information about Copenhagen is specially significant - and we can easily understand what it would mean if large forces of well-trained, and specially well-equipped

00093

policemen could be put into the restoration work as soon as the time of occupation is over. The telegrams from abroad continually confirm that it has been provident of the Government to give permission for the police training. The 19 camps, which now are established in Sweden, fulfill a great Scandinavian function. That the Government publishes the figures so officially is proof of its good conscience, and its conviction that one cannot accuse it of anything which is contrary to international law.

00095 4

Nya Dagligt Allehanda,
June 28, 1944

Rapport om flyktingarna

Socialministern har kommit med ett nytt nummer i raden av uttalanden om flyktingsfrågans utveckling i vårt land — och sådana uttalanden äro utan tvivel nyttiga att få tämligen regelbundet dels för att allmänheten skall vara orienterad om förskjutningarna i läget, dels för att man skall kunna hålla nere den illvilliga, nazistledda agitation, som kontinuerligt pågår. Vad hr Möller hade att säga på tisdagen var emellertid på flertalet punkter i princip inte något nytt. Han påvisade, att flyktingsströmmen inte tyngt den svenska ekonomien särskilt hårt och att vi fått ett värdefullt tillskott i arbetskraft. Det är med andra ord synpunkter, liknande dem, som han själv tidigare framfört och som han låtit andra lämna; man kan t. ex. erinra om landshövding Thomsons uttalanden i slutet på förra året om flyktingarnas insatser på arbetsmarknaden eller om dr Gunnar Langes redogörelse i livsmedelsfrågan vid samma tid — som chef för livsmedelskommissionens utredningsavdelning kunde han bevisa, att flyktingarna visst inte "taga brödet ur munnen" på stackars beklagansvärda svenskar, en av nazistelementens mest populära legender.

Vad som däremot i dag väcker särskilt intresse i socialministerns redogörelse är polisutbildningen av danskar och norrmän. Vi se med varje dag hur förhållandena bli allt svårare i våra västra grannländer — uppgifterna om hur det går till i Köpenhamn äro särskilt talande — och vi kunna lätt göra klart för oss vad det måste betyda, om relativt stora styrkor välutbildad och framför allt välutrustad polis kan sättas in i reorganisationsarbetet omedelbart efter ockupationens slut. Telegrammen utifrån ge oss alltså ständigt nya bevis på att det var förutseende av regeringen att ge tillstånd till polisutbildningen. De 19 läger, som nu finnas i Sverige, fylla en betydande nordisk funktion. Och att socialministern så öppet lägger fram siffrorna i denna affär är ett vittnesbörd om regeringens goda samvete, dess övertygelse om att man inte kan anklaga den för något, som strider mot folkrätten.

00095

SOURCE: Dagens Nyheter, June 28, 1944

THE POLICE CAN NOT TURN AWAY POLITICAL REFUGEES ANY LONGER. "OUR RESERVED ATTITUDE HAS BEEN MISUNDERSTOOD AS INDIFFERENCE".

The Social Minister said on Tuesday in a radio speech about the political refugees in Sweden, that we have about 49,500 refugees in the country, according to a count of June 1. Of these refugees 23,000 are Norwegians, 14,500 Danes, 2,500 Estonian Swedes, 1,500 Estonians and about 5,000 Finns. There are also 5,000 Germans, Austrians and Czechs; 1,000 Poles and 575 Russians; 400 French and the same number of Dutch; 75 Yugoslavs and 50 Belgians.

The Social Minister said that the problem of all these refugees required a very large administration. It has been impossible to avoid friction now and then. There have sometimes been complaints from Swedes, and sometimes from refugees, and there have been press disputes. But increasing experience has leveled the different points of view, thanks to good will on both sides.

The police can now no longer turn away a foreigner, who declares himself a political refugee. The matter in these cases will always be taken up by the Socialstyrelsen which decides if the person should be turned away or not. One can say for certain that the person does not get turned away if he declares himself a political refugee. In other words, his own statement is accepted.

00096

Up to July 1 of this year, 332 Norwegian refugees have arrived in our country. Among them are also so-called "roere", i.e., people with whom the representatives of the lawful Norwegian Government in our country do not want to deal because they are suspected of being in the service of the Quislings or the Gestapo. Sixty two Danes who have been "Schalburgmen" or "Fricorpsmen" or who in some way served the occupation forces have arrived in Sweden between September 1, 1943 and June 1, 1944. Camps for internees in Rengsjö have been set up to take care of really criminal refugees, and Quislings and such people are interned in the camp in Hälsingmo. The Danes and the Norwegians are themselves dividing their refugees into groups of Quislings and "good people".

Mr. Möller also talked about the police training for Danish and Norwegian refugees. There are now about 19 camps for police training, among them 2 Danish and 17 Norwegian. The Norwegians have obtained permission to set up a camp for regular police education for 1,500 people in Gottgöra. They have also had permission to establish a camp for 500 people, for the training of the reserve police. The training of a police staff of 9,500 men has been permitted. This number is still far from being reached.

During the regular police training in Gottgöra, during the later part of June, there were 1, 404 commanders and pupils and 227 staff. This means that the quarters in Gottgöra are crowded. But there were at the same time only 4,949 commanders and pupils and 639 staff in training for the reserve police. In the middle of June there were 428 men in one of the Danish police training camps and 884 in the other.

Mr. Möller said that the great stream of refugees has been a very small burden on our economy. The direct financial support which has been paid out has not been large. The legal Norwegian Government has been able to procure the necessary means for its own refugees. And the expenses for the Danes are likely to be returned after the war. The Swedish State has lent the necessary money to the Danish Government.

But the fundamental principle in the refugee question has been that the refugees should contribute to their own support by getting work here. This has been considered suitable both from the point of view of the Swedish administration and from the refugees'. It has also, thanks to our great need for labor, on the whole been very easy to find work for the refugees. All of them have, of course, not been able to find an occupation in their old professions, therefore many have been directed to forest and agricultural work. But a large number of refugees are also working in the textile and clothing industries, where the lack of labor is striking, and their work has been of great help to our country at a critical time, said Mr. Möller, and added that 25 percent of the untrained labor which had to be obtained during the difficult years 1942-43, were Norwegian refugees. The speaker also said that youth had got occasion to develop its knowledge and continue its education. Altogether 850 Danish and 1,350 Norwegian young people were studying this spring at different Swedish high schools, schools and courses.

The foreign political situation has forced us to display reserve in our foreign policy; this can easily have been misunderstood as indifference and coolness. But the Swedish people through their attitude towards

individual refugees, can let them feel that they are not thought of as strangers or as an unwelcome burden for the country. Mr. Möller said at the end of his speech, that it should not be forgotten that the refugees will one day take the feelings we create among them here, back to their homes.

00095

Dagens Nyh[illegible]r,
June 28, 1944

Polisen kan numera inte avvisa politisk flykting.

"Vår reserverade hållning har misstolkats som kallsinnighet."

Enligt en beräkning gjord den 1 juni hade vi cirka 49.500 flyktingar i landet, omtalade socialminister Gustav Möller på tisdagen i ett radioanförande om de politiska flyktingarna i Sverige. Av dessa beräknades 23.000 vara norrmän, 14.500 danskar, 2.500 estlandssvenskar och dessutom 1.500 ester samt 400 finländare. Vidare räknade man med att vi hade cirka 5.000 tyskar, österrikare och tjecker, 1.000 polacker och 375 ryssar, 400 fransmän, lika många holländare, 75 jugoslaver och 50 belgier.

Administrationen av alla dessa flyktingar kräver numera en mycket stor apparat, sade socialministern. Det har inte kunnat hindras att gnissel då och då uppstått. Ibland har klagomål framförts från svenskt håll, ibland från flyktingarnas, och pressdiskussioner har uppstått. En växande erfarenhet har emellertid efter hand lett till en utjämning av meningsskiljaktigheterna tack vare bl. a. god vilja å båda sidor.

Numera kan polisen inte avvisa någon utlänning som förklarar sig vara politisk flykting, utan ärendet underställes i sådant fall socialstyrelsen, som avgör om vederbörande skall avvisas eller inte. Man kan gott säga att avvisningen inte längre användes så snart vederbörande uppger politiskt flyktingskap som skäl för att han sökt sig hit. Man godtar sålunda helt enkelt flyktingens uppgift.

332 "roere" har flytt hit.

Intill den 1 juli i år har det kommit hit 332 norska quislingar och s. k. "roere", d. v. s. personer som den lagliga norska regeringens representanter i vårt land inte vill ha att göra med därför att de är misstänkta för att stå i Quislings eller Gestapos tjänst. Av danska schalburgmän och fricorpsmän eller över huvud taget danskar som gått ockupationsmaktens ärenden har 62 stycken kommit hit under tiden 1 september 1943—1 juni 1944. Interneringslägret Rengsjö har tillkommit för att ta hand om grovt kriminella flyktingar, och i lägret Hälsingmo håller quislingar och deras gelikar till. Själva sorteringen eller uppdelningen, i hyggligt folk och quislingar torde praktiskt taget alltså ske av norrmännen och danskarna själva.

9.500 norrmän får utbildas i polistjänst.

Hr Möller berörde också polisutbildningen för danska och norska flyktingar. Det finns nu inalles 19 läger för polisutbildning, därav två danska och 17 norska. Norrmännen har fått tillstånd att upprätta ett läger för reguljär polisutbildning för 1.500 personer i Gottröra. Dessutom har de fått tillstånd att inrätta läger för 500 personer avsedda för utbildning av reservpoliser. Vid dessa läger skulle sammanlagt få utbildas 8.000 reservpoliser. Inalles skulle således utbildning få ske av 9.500 man polispersonal. Detta antal har man ännu på intet sätt uppnått.

Vid den reguljära polisutbildningen i Gottröra fanns under den senare delen av juni 1.404 befäl och elever samt 227 funktionärer. Förläggningen i Gottröra är sålunda fullbesatt. Vid

reservpolisutbildningen fanns emellertid vid samma tid endast 4.949 befäl och elever och 639 funktionärer. Vid den danska polisutbildningen fanns i mitten av juni vid det ena lägret 428 man och vid det andra 884.

Flyktingströmmen har ej tyngt vår ekonomi.

Den stora flyktingströmmen, framhöll hr Möller, har i mycket liten grad tyngt på vår ekonomi. De direkta understöd som utbetalats har inte varit stora. Den lägre norska regeringen har själv kunnat bestrida de nödvändiga medlen för sina flyktingar. Och de utgifter som är förknippade med danskarnas vistelse i landet torde efter kriget komma att ersättas. Sverige har nämligen tills vidare lånat de danska myndigheterna nödvändiga betalningsmedel.

Men en grundläggande princip i flyktingpolitiken har varit att flyktingarna i största möjliga utsträckning själva skall bidra till sin försörjning genom att beredas arbete. Både från den svenska administrationens och flyktingarnas egen synpunkt har detta betraktats som ändamålsenligt och gagneligt. Tack vare vårt stora behov av arbetskraft under de senaste åren har det i stort sett gått mycket bra att skaffa flyktingarna arbete. Naturligtvis har inte alla kunnat beredas sysselsättning i sina gamla yrken, utan större delen har hänvisats till skogs- och jordbruksarbete. Men även inom textil- och beklädnadsindustrin, där bristen på arbetskraft är påfallande, sysselsättes ett stort antal flyktingar, och deras arbetsinsats har varit till stort gagn för vårt land i en kritisk tid, sade hr Möller och nämnde att under de besvärliga åren 1942 och 43 den ovana arbetskraft som måste anlitas i skogen till 25 procent utgjordes av norska flyktingar. Talaren nämnde också att ungdomen fått tillfälle att förkovra sina kunskaper och fortsätta sin utbildning. I våras beräknades att sammanlagt 850 danska och 1.350 norska ungdomar studerade i Sverige vid olika högskolor, skolor och kurser.

Utrikespolitiska förhållanden har tvingat oss att i vår yttre politik lägga i dagen en reservation i vår solidaritet, som lätt kan ha misstolkats som kallsinnighet och likgiltighet. Men svenska folket kan genom sin hållning till de enskilda flyktingarna få dem att känna att de inte betraktas som främlingar eller som en ovälkommen börda för landet. Man skall inte glömma, sade statsrådet Möller till sist, att de känslor vi förstår väcka hos flyktingarna tar dessa en vacker dag med sig hem.

SOURCE: Aftonbladet, July 3, 1944

SEVEN DANES ESCAPE FROM A SHIP.

Seven Danes escaped on Sunday night from the large Danish steamer Virginia av Köpenhamn. The ship was anchored off Käseberga. The entire crew was Danish.

On Sunday the ship was forced to continue the trip without those men, but it stopped near the roads of Trelleborg for a conference with the ship-owners about the eventual possibility of completing the crew.

Virginia is about 7,000 tons, and has a crew of 30 men.

00962

Aftonbladet,
July 3, 1944

Sju danskar rymde från fartyg.

TRELLEBORG, måndag. (TT).

Från en större dansk ångare, Virginia av Köpenhamn, rymde natten till söndagen sju man av besättningen, när fartyget låg för ankar utanför Kåseberga. Samtliga voro danskar.

Fartyget måste på söndagen fortsätta färden utan dem, men ankrade upp på Trelleborgs redd för att konferera med rederiet och eventuellt få besättningen kompletterad.

Virginia, som är på omkring 7.000 ton, har en besättning på c:a 30 man.

00096 3

SOURCE: Aftonbladet, July 3, 1944

CZECHS HAVE BEEN TRANSPORTED TO ESTONIA.
THEY AFTERWARDS WERE "LIQUIDATED".

Since 1942 the Germans have sent many Czech citizens to Estonia, to which country they were transported in crowded trains, declares "Baltisk Presstjänst" in Stockholm.

Hundreds of these Czechs were in the concentration camp, Jägala, in the north of Estonia. They have subsequently been "liquidated". The largest mass grave is situated near Jägala in Kaberneeme.

The Germans started to burn the corpses some weeks ago, in order to destroy all evidence.

The people deported from the ghettos in Daugavpils, Latvia, about 11,000 Jews from Central Europe, have been transported somewhere else. It is not known what has happened to them, but, it is said, that they have been transported to eastern Poland.

The Germans have also started to transfer the political refugees in Estonia. About 2000 political refugees were, at the end of April, brought to an unknown residence.

Aftonbladet,
July 3, 1944

Tjecker ha förts till Estland.

Ha sedan "likviderats".

Sedan 1942 ha tyskarna fört en mängd tjeckiska medborgare till Estland, dit de transporterats i fullpackade tåg, uppger Baltisk Pressatjänst i Stockholm.

Dessa hundratals tjecker placerades huvudsakligen i Jägala koncentrationsläger i norra Estland. Senare ha alla dessa så småningom "likviderats". Den största massgraven befinner sig i närheten av Jägala i Kaberneeme.

För ett par veckor sedan började tyskarna bränna liken i syfte att utplåna spåren.

Från ghettot i Daugavpils, Lettland, där c:a 11.000 från Centraleuropa deporterade judar hållit inspärrade, ha ghettoborna förts bort. Man vet icke vilket öde, som drabbat dem, men det förljudes att de blivit transporterade till östra Polen.

Också i Estland ha tyskarna börjat föra bort de politiska fångarna. I slutet av april bortfördes sålunda till okänd ort c:a 2.000 politiska fångar.

000965

SOURCE: Nya Dagligt Allehanda, July 4, 1944

KING GUSTAF APPEALS FOR THE HUNGARIAN JEWS.
"IN THE NAME OF HUMANITY".

The Foreign Office states that King Gustaf on June 30, in a telegram presented a personal appeal to the Hungarian Chief of State, asking him to use his influence and save the Hungarian Jews from further persecutions.

000966

Nya Dagligt Allehanda,
July 4, 1944

Kung Gustaf vädjar om ungerska judarna

"I mänsklighetens namn"

Utrikesdepartemenet meddelar, att konung Gustaf i ett den 30 juni till Ungerns riksföreståndare avlåtet telegram i mänsklighetens namn framfört en personlig vädjan till den ungerske statschefen att utöva sitt inflytande till räddande av de ungerska judarna från ytterligare förföljelse.

000967

SOURCE: Dagens Nyheter, July 5, 1944

15,000 KARELIAN CHILDREN TO SWEDEN.

When the Finnish Social Minister Aaltonen visited Stockholm, an agreement was made with the Swedish authorities to send over about 15,000 Karelian children to Sweden.

The Permanent Secretary of the Social Office, Tage Erlander, confirms this statement and also that these children will arrive in Sweden in about a month's time. Mr. Erlander, however, points out that all these Karelian children cannot be received if special measures are not undertaken. The discussion about those measures is now going on in Government circles. Quartering in barracks, schools, etc. must be arranged, until the children, as we hope, can be placed in families around the country.

00096

Dagens Nyhet ,
July 5, 1944

Femton tusen karelska barn till Sverige

Vid finske socialministern Aaltonens besök i Stockholm häromdagen träffades i princip en överenskommelse med svenska myndigheter om överförandet till Sverige av omkring 15.000 karelska barn.

Vid ett samtal med Dagens Nyheter bekräftar statssekreterare Tage Erlander i socialdepartementet denna uppgift liksom att denna betydande kontingent skall föras hit inom loppet av ungefär en månad. Emellertid påpekar hr Erlander att alla dessa karelska barn inte kan tas emot utan att en rad särskilda åtgärder av praktisk natur vidtas, och det är bl. a. om dessa som överläggningar f. n. äger rum inom regeringskretsar. Man måste ordna med inkvartering i baracker, skolor etc., till dess att barnen, som vi hoppas, kan placeras ut i familjer landet runt.

00098 9

SOURCE: Nya Dagligt Allehanda, July 5, 1944

KING GUSTAF'S APPEAL.

There are no neutral hearts. Everybody reacts in the same way to inhuman force even though political neutrality is maintained. King Gustaf has appealed to Berlin on several occasions about the treatment of Jews and students in our neighboring countries. When he now has addressed himself to Hungary's aged Regent and in the name of humanity exhorted him to use all his influence to save the 800,000 Jews from their threatened fate in the last occupied country, he has the whole Swedish people behind him. Horrible things have already happened and are still happening since the Gestapo started its action in Hungary.

In order to prevent a repetition of these horrible things, King Gustav has now addressed himself to Admiral Horthy, who is still considered as the Regent of Hungary, writes Svenska Dagbladet. All neutrality ceases before the crimes which are coldbloodedly planned against innocent people. Our people certainly approve this humanitarian act and feel it is an honor for Sweden and its King, that he has now spoken in the name of humanity.

Stockholms-Tidningen writes that the world has listened before to King Gustaf's remarks "with a respect caused more by his personal prestige than by his crown".

The terrible fate, which has stricken millions of Jews in Europe under the Nazi regime and occupation will shake the world, perhaps more than anything else, when the whole truth of what has happened becomes known. What

we know is enough to establish that no worse injustice has happened than the rooting out of innocent people merely because they belong to a special race or religion.

Perhaps King Gustaf's words can be interpreted not only as an appeal but also as a warning:"Do not increase your debt account!"

00097

Nya Dagligt Allehanda,
July 5, 1944

Kung Gustafs vädjan

Det finns inga neutrala hjärtan. Inför omänskligt övervåld reagerä alla oförvillade lika även om den politiska neutraliteten upprätthålles. Kung Gustaf har vid flera tillfällen vädjat till Berlin om behandlingen av judar och studenter i våra grannländer. När han nu vänt sig till Ungerns åldrige riksföreståndare och i mänsklighetens namn manat denne att använda allt sitt inflytande för att rädda de 800.000 judarna i det sist härtagna landet från deras hotande öde har han hela svenska folket bakom sig. Det är ohyggliga saker som redan hänt och i dag hända sedan gestapo börjat verka även i Stefansriket.

För att förekomma en upprepning av dessa fasor har nu konung Gustaf vänt sig till amiral Horthy, vilken fortfarande är att anse som Ungerns statschef, skriver Svenska Dagbladet. Inför de utstuderade illdåd, som här kunna kaliblodigt planeras mot värnlösa och oskyldiga varelser, upphör all neutralitet. Vårt folk gillar förvisso varmt denna aktiva humanitet samt känner det som en heder för Sverige och en ära för dess konung, att han här talat i mänsklighetens namn.

Stockholms-Tidningen konstaterar att världen tidigare lystrat till kung Gustafs uttalanden "med den respekt som hans höga personliga prestige än mer än hans krona framkallat".

Det fruktansvärda öde, som drabbat miljoner judar i Europa under nazistisk regim och ockupation, kommer att skaka världen kanske mer än något annat, när fulla sanningen om vad som hänt en gång blir uppenbar. Vad vi hittills vet är tillräckligt att slå fast, att en mera skrlande oförrätt aldrig begåtts än denna utrotning av oskyldiga människor bara därför att de tillhöra en viss ras eller en viss trosbekännelse.

Kanske kunna kung Gustafs ord lika mycket som en vädjan tolkas som en varning: Öka inte edert skuldkonto!

000972

SOURCE: Aftontidningen, July 6, 1944

THE GERMANS SEND 14 YEAR OLD LATVIANS
TO THE EASTERN FRONT.

The Riga newspaper "Tevija" reports that the Latvian political youth leaders, who had special training in Germany, have returned to Latvia to lead the Latvian boys' battalions which now take part in the defense of the country to fill the gaps in the Latvian legions.

Fourteen and fifteen year old boys, according to the illegal Latvian radio, are now being transported to Dunaberg in freight cars, where they will "defend their fathers' soil" as the Germans say.

000973

Aftontidning,
July 6, 1944

Tyskarna sända 14-åriga letter till östfronten

— Privat till AT —

Rigatidningen Tevija meddelar, att lettiska politiska ungdomsledare, som erhållit specialutbildning i Tyskland, återvänt till Lettland för att leda de lettiska pojkbataljonerna, som nu ryckt in till fäderneslandets försvar för att fylla de luckor som uppstått i de baltiska legionernas led.

14- oc 15-åringar transporteras nu, enligt den illegala lettiska radion, i godsfinkor till Dünaberg, där de "skola försvara sina fäders jord", som den tyska parollen lyder.

00097

SOURCE: Dagens Nyheter, July 6, 1944.

THE JOURNEY OF 60 REFUGEES TO SWEDEN
WAS STOPPED AT THE LAST MOMENT.

Had to stay in Finland when the
diplomatic ship left.

Sixty Jewish refugees, the last still remaining in Finland, should have arrived in Stockholm with the Swedish steamer "Birger Jarl", which came from Åbo on Wednesday, but when the ship arrived there were only two aboard. The ship was hired by the American Government and brought Mr. Edmund Gullion, USA's last Chargé d'Affaires in Finland, and around 40 American citizens, who will now probably have to stay in Sweden until the end of the war.

About 50 other foreigners were also on board, Belgians, Italians, Brazilians, Canadians, Australians and a few Englishmen.

Mr. Iver Olsen, who is an expert on refugee questions, declared to Dagens Nyheter, that from Swedish side everything has been done to evacuate the last remaining Jewish refugees who were in Finland from Central Europe and to take them to Sweden. "No Swedish visa has been refused", says Mr. Olsen. "Nor have there been any difficulties in getting Finnish exit permits, except in a few cases".

Mr. Olsen thought that the reason why the attempt to save these refugees had failed was "the very bad organization" among the refugees themselves. It was considered on the American side that the Germans had not tried to stop the departure.

Mr. Olsen deeply regretted that this evacuation had not succeeded although efforts had been made for a month. Now, when diplomatic relations have been broken, the Americans have no longer the possibility of working on the matter in the same way. 106 Jewish refugees from the Continent, who had found refuge in Finland, had been evacuated to Sweden earlier.

Young Mr. Gullion - only 30 years old and the youngest American diplomat who has ever been charged with such a serious comission as the severance of diplomatic relations - told Dagens Nyheter that the announcement of the break did not seem to be a surprise to the Finnish Minister for Foreign Affairs, when Mr. Gullion handed it over on Friday at 6 p.m., the Finnish Chargé d'Affaires having received the same information simultaneously.

"I cannot say much about my conversation with the Foreign Minister, but I think that Mr. Ramsay too regretted the break", said Mr. Gullion. "From the American point of view, it was unavoidable from the moment when Finland openly declared its intimate military partnership with Germany. My personal impression of the political situation in Finland is that the country has no liberty of action when it is a question of great decision.

"The Finnish people seemed quite depressed when I left. I do not think they were really encouraged when they saw the quality of the troups and material the Germans sent to South Finland. The German intervention was well calculated. They sent sufficient reinforcements to definitely influence the Finnish decision, perhaps even enough to protect their own position, but certainly not enough to influence the result of the Russian campaign against Finland".

Mr. Gullion, who spent his last hour on Finnish soil in a Finnish bath, has not yet received any instructions about where he shall go, and thinks he will stay in Sweden for some time. He was the only remaining member of the American Legation who was a diplomat. Two of the people from the chancery came with the "Birger Jarl". Three others came by aeroplane and two have been moved over to the Swiss Legation which will now take over America's interests in Finland. All American citizens arrived with the "Birger Jarl". Mr. Gullion did not know what would happen to them.

Among the Americans who arrived in Sweden from Finland on Wednesday, were three ladies who were interviewed at the Hotel Bellevue. Mrs. Meimi Saari-Tirinen has come over with her sister, Tyyne Maria Saari, and her little daughter, Anne-Lie who is only six month old.

"My husband is a Finn and has of course remained in Finland", says Mrs. Tirinen. "I did not like to leave him without his family and home, of course; our home in Helsinki has been bombed twice, the first time during the Winter War and then in February. He now lives in the bank, where he works, together with some colleagues. I long very much for the day when we can go back."

Mrs. Tirinen's sister, Miss Saari, however, would very much like to go back to America for some time.

"I came to Finland 20 years ago", she says. "We have Finnish parents, and in our home in New Jersey we always spoke Finnish. I passed my examination in German and English and came to Finland to teach in a commercial school, after having studied a little more Finnish. The atmosphere in Finland? Of course it is very serious, but

the Finns have not lost their calm. It is no longer believed that the Germans will win, but it is thought that it will keep Russia outside its frontiers.

"What about the situation? We have had no reasons to complain, although the butter and sugar rations were very small, we have had enough bread and potatoes. The milk ration was only three decilitres a day, but my sister and her baby got almost two litres a day, and that was a lot. There were no shoes and clothes to be bought, but one must use what one has", say the two ladies smiling.

The third American, Mrs. Ann Kurki, who has come over with her young son, Allan, was also born of Finnish parents in America. They have all kept their American citizenship.

"One must be thankful for that in these days", they say. "According to Finnish law, however, we are Finnish".

"One cannot help feeling a special love for the country where one is born. And it must be said that America has been very generous during the whole time", says Mrs. Kurki. "If it were possible, I would very much like to go back to America for some time. I have my mother there and I have not heard a word from her for three years".

The two sisters have had news from America more recently and they know that one of their brothers, who is an architect, has been released from war-service, but the other one is somewhere in the war.

"My husband is still at Tammerfors, where he has his work", says Mrs. Kurki, "and we have had luck for our home has not been bombed. But, of course, I am very worried about my husband. There can be new bombardments".

Dagens Nyhet..,
July 6, 1944

60 flyktingars hitresa sprack i sista stund

Fick kvarlämnas i Finland när diplomatbåten avgick

Sextio statslösa judar från Centraleuropa, de sista som ännu var kvar i Finland, skulle varit med svenska ångaren "Birger Jarl" när den på onsdagen kom till Stockholm från Åbo, men när fartyget kom fram visade det sig att bara två av dem var ombord. Ångaren var chartrad av amerikanska regeringen och förde utom U. S. A:s siste chargé d'affaires före det diplomatiska avbrottet, mr Edmund Gullion, med sig ett fyrtital amerikanska medborgare, som nu antagligen får stanna i Sverige kriget ut.

Ett femtital andra utlänningar var också med ombord. De flesta tillhör de nationer vilkas intressen i Finland hittills tillvaratagits av U. S. A. — belgare, italienare, brasilianare, kanadensare, australier — och en del var engelsmän.

Mr Iver Olsen, expert på flyktingsfrågor vid amerikanska legationen i Stockholm, förklarar för Dagens Nyheter att från svensk sida allt blivit gjort för att möjliggöra evakueringen till Sverige av den sista återstående gruppen judiska flyktingar från Mellaneuropa som fanns kvar i Finland.

— Icke i något fall har svenskt inresevisum vägrats, där sådant begärts, säger mr Olsen. Bortsett från ett par fall har man inte heller från finsk sida gjort några svårigheter med utresetillstånd.

Att försöket att rädda dessa flyktingar ur landet i alla fall misslyckats i sista minuten tillskrev mr Olsen "synnerligen dålig samordning" från de ifrågavarande flyktinggruppernas egen sida. Han förklarade att man på amerikanskt håll icke ansåg

000979

att det var tyskarna som lagt hinder i vägen för avresan.

Mr Olsen beklagade mycket att det trots ett par månaders ansträngningar icke lyckats att få denna evakuering genomförd. Nu när de diplomatiska förbindelserna avbrutits har amerikanerna inte längre möjlighet att arbeta vidare med saken på samma sätt. Tidigare har 106 judiska flyktingar från kontinenten, som dittills haft en fristad i Finland, blivit överförda till Sverige.

Ramsay var inte överraskad.

Unge mr Gullion — med sina endast trettio år den yngste amerikanske diplomat som någonsin haft i uppdrag att såsom beskickningschef taget sådant steg som formligt avbrytande av Amerikas diplomatiska förbindelser — förklarade vid ett samtal med Dagens Nyheter att meddelandet om avbrottet inte gjorde intryck av att komma som någon överraskning för finske utrikesministern Ramsay, när mr Gullion överlämnade det i fredags kl. 18, vid exakt samma tidpunkt då Finlands chargé d'affaires i Washington fick motta samma underrättelse.

— Om mitt samtal med utrikesministern ansåg jag mig förhindrad att säga något närmare om, men jag tror att även hr Ramsay beklagade utvecklingen, säger mr Gullion. Från amerikansk synpunkt var den oundvikelig i det ögonblick då Finland öppet proklamerat sitt intima militära kompanjonskap med Tyskland. Skall jag säga något om mitt personliga intryck av Finlands politiska situation blir det att landet saknar full handlingsfrihet så snart det gäller de verkligt stora avgörandena.

Stämningen när jag for var dyster. Jag tror inte att finnarna kunde finna någon uppmuntran i vad de såg av kvaliteten hos de trupper och den materiel som tyskarna sände till Sydfinland. Tyskarnas ingripande var beräknat med matematisk noggrannhet. De sände tillräckliga förstärkningar för att avgörande påverka finnarnas beslut, kanske också tillräckligt för att skydda sin egen position, men säkerligen inte nog för att påverka utgången av det inledda ryska fälttåget mot Finland.

Många amerikaner kvar i Finland.

Mr Gullion, som tillbragte sin sista timme på finsk botten i en äkta finsk bastu, har ännu inte fått några instruktioner om vart han skall begeslg och räknar med att stanna en tid i Sverige. Han var den ende kvarvarande medlemmen av amerikanska legationen med diplomatisk status. Av kanslipersonalen var två man med "Birger Jarl". Tre andra har kommit med flyg, och två har överflyttats till schweiziska legationen, som hädanefter skall bevaka Amerikas intressen i Finland. Det är långt ifrån alla amerikanska medborgare i Finland som begagnat tillfälleheten med "Birger Jarl" att resa ur landet. Hur det skall bli med dem som ännu är kvar kunde mr Gullion för dagen inte yttra sig om.

Finsk-amerikanska utbombad två gånger.

Bland de amerikaner som på onsdagen kom från Finland befann sig tre damer, som medarbetaren fick träffa sedan de installerat sig på hotell Bellevue. Fru Milpi Saari-Tirinen har kommit över i sällskap med sin syster, fil. mag. Tyyne Maria Saari, och sin lilla dotter, Anne-Lie, som bara är fem månader gammal.

— Min man är finne och är följaktligen kvar i Finland, berättar fru Tirinen. Jag tyckte ju inte det var roligt att lämna honom utan både familj och hem; vårt hem i Helsingfors har bombats två gånger, först under vinterkriget och sedan under februaribombardemangen. I likhet med ett par kolleger får han nu bo i banken där han har sitt arbete. Jag längtar mycket efter den dag då vi kan vända tillbaka igen.

Fru Tirinens syster, fröken Saari vill emellertid gärna fara hem till Amerika ett slag.

Det är 20 år sedan jag kom till Finland, berättar hon. Vi har finska föräldrar, och i vårt barndomshem i New Jersey var finska också samtalsspråket. Jag tog examen i tyska och engelska och kom till Finland för att undervisa handelsskoleelever i dessa två ämnen, sedan jag först kompletterat mina kunskaper i finska under ett år. Stämningen i Finland? Jo, naturligtvis är den allvarlig, men finnarna har inte förlorat sitt lugn. Man tror ju inte längre att Tyskland ska segra, men man hänger den uppfattningen att det ska kunna hålla Ryssland utanför sina gränser.

Läget för övrigt? Vi har inte haft någon anledning att klaga, visserligen var det inte stora ransoner av varken smör eller socker, men vi har haft tillräckligt med bröd och potatis. Mjölkransonen var ju bara 3 dl pr dag, men som mor till ett spätt barn fick min syster nära en liter och hennes lilla dotter fick lika mycket, vilket mer än väl räckte. Skor och kläder? Det var inte mycket man fick köpa, men man får leta i garderoben och vända på det man har, säger båda damerna och ler.

Den tredje amerikanskan, fru Emily Ann Kurki, som kommit över med sin unga son Allan är också född av finska föräldrar i Amerika. Alla tre damerna har kvar sitt amerikanska medborgarskap.

— Det är givetvis något att vara tacksam för i dessa dagar, framhåller de. Enligt finsk lag är vi emellertid finskor.

Man kan nog inte låta bli att känna en alldeles särskild kärlek till det land där man blivit född. Och man måste säga att Amerika hela tiden visat prov på storsinthet, säger fru Kurki. Om det vore möjligt, skulle jag förfärligt gärna vilja återse mitt hemland, jag har ju min mor där, och jag har inte hört ett ord från henne på tre år.

De båda systrarna har fått något senare underrättelser och vet att den ene av deras bröder, som är arkitekt, befriats från krigstjänst, medan den andre däremot är ute vid någon front.

— Min man är kvar i Tammerfors, där han har sitt arbete, berättar fru Kurki, och vi har haft tur i fråga om vårt hem, för det har inte bombats någon gång. Men naturligtvis kan jag inte låta bli att oroa mig för min man, det kan ju bli nya bombardemang...

SOURCE: Dagens Nyheter, July 6, 1944

A MILLION HUNGARIAN JEWS WERE SUPPOSED
TO BE DEPORTED ON JULY 15.

King Gustaf's request to the Hungarian Chief of State to save the Hungarian Jews from further persecution was apparently the result of information that the Germans were preparing a new deportation of the Hungarian Jews, says Professor Hugo Valentin in Uppsala. The deportation was going to take place on July 15.

Mr. Valentin has further information that during the negotiations before Hungary's occupation Hitler declared that he would not allow any compromise in the question of Hungarian Jews. He found an obedient tool in the new Prime Minister, the former Hungarian Minister in Berlin. The German Nazis further stated that Germany could not make sure the defense of south-western Europe as long as a million Jews were living in Hungary.

Mr. Valentin says in conclusion that there is every reason to regard the fate of the Hungarian Jews pessimistically. It is misleading to talk about deportation as persecution, because it is a question not of different German forms of ill-treatment, but of mass murders.

00989

Dagens Nyheter,
July 6, 1944

En miljon ungerska judar skulle deporteras den 15 juli

Kung Gustafs vädjan hos ungerske riksföreståndaren att de ungerska judarna måtte räddas från ytterligare förföljelse har tydligen tillkommit sedan man erfarit att tyskarna förbereder deportation av de ungerska judarna, förklarar lektor Hugo Valentin i Uppsala. Deportationen skulle äga rum den 15 juli.

Enligt vad lektor Valentin vidare erfarit hade Hitler vid underhandlingarna före Ungerns ockupation förklarat att i fråga om de ungerska judarna tillät han inga kompromisser. Han har funnit ett lydigt redskap i den nye konseljpresidenten, förre ungerske Berlinministern. De tyska nazisterna uttalade vidare att Tyskland inte kunde säkra sydöstra Europas försvar så länge det fanns en miljon judar i Ungern.

Lektor Valentin säger slutligen att det finns all anledning att se ytterst pessimistiskt på de ungerska judarnas öde. Rent missvisande är för övrigt att tala om deportation och förföljelse, ty det är ju inte fråga om olika tyska former av trakasserier, utan om massmord.

000983

SOURCE: Svenska Dagbladet, July 7, 1944

CAN HORTHY DO ANYTHING FOR THE JEWS?

Zürich, July 6, 1944

There is no doubt in Hungarian circles here, that Admiral Horthy will do whatever he can to carry out King Gustaf's request. Horthy has always tried to stop anti-semitism in Hungary, and has several times succeeded in stopping the anti-Jewish measures which German Quislings in Budapest wanted to carry out. But the question is not what Horthy would like to do, but what he will be able to do. Matters would never have developed so far, that a demand from King Gustaf should be necessary, if Horthy had retained only a part of his liberty to act. He has now no influence at all upon Hungary's Government. Horthy's role has now been reduced to a seldom-used decoration. But it is likely that he has negotiated with the German authorities about the Jewish question. It is very doubtful if he will succeed in persuading them to adopt a more humane and reasonable course.

00098

Svenska Dagbladet,
July 7, 1944

Kan Horthy göra något för judarna?

ZÜRICH, 6 juli. (Privat till Sv. D.) Att amiral Horthy kommer att göra vad han kan för att efterkomma konung Gustafs vädjan betvivlas icke inom väl-orienterade ungerska kretsar härstädes. Horthy har alltid personligen försökt bromsa antisemitismen i Ungern, och vid många tillfällen har han tidigare satt stopp för judefientliga åtgärder som tyskarnas hantlangare i Budapest velat genomdriva. Men frågan är icke, vad Horthy skulle vilja göra utan vad han kan göra. Hade riksföreståndaren förmått bevara åtminstone en del av sin handlingsfrihet, så hade utvecklingen säkerligen aldrig gått därhän, att kung Gustafs vädjan blivit av behovet påkallad. Nu saknar han varje tillstymmelse till inflytande på Ungerns styrelse. Horthys roll har nu reducerats till den av en sparsamt använd dekoration. Att han förhandlat med de tyska myndigheterna i judefrågan förefaller emellertid troligt. Om han skall lyckas påverka dem att inta en mera förnuftig och mänsklig hållning, är däremot mycket tvivelaktigt.

00095

SOURCE: Svenska Dagbladet, July 7, 1944

The papers of Norrköping write about King Gustaf's appeal to Admiral Horthy:

It is of interest to humanity to prevent the Hungarian Jews sharing the fate of their racial brothers in so many other countries. The King's action has been undertaken in this spirit. Our people support it, and according to its traditions deeply regret the race persecutions and pity the innocent victims of it. We also hope that Admiral Horthy will take notice of a neutral appeal and do what he can to stop the persecutions.

Jönköpings-Posten has great hope in King Gustaf's appeal:

We Swedes would certainly be happy, if our country could help Hungary in its difficult position. Sweden has long had lively commercial connections with Hungary and the contact has also been good concerning culture and science. The exchange of sport has also been very much appreciated. Sweden's name is well-known in Hungary. King Gustaf's appeal is a spontaneous manifestation which will probably further confirm the good old Swedish-Hungarian friendship.

Svenska Dagbladet,
July 7, 1944

Om kung Gustafs vädjan till amiral Horthy yttrar Norrköpings Tidningar (h):

Att förhindra att de ungerska judarna få dela sina rasfränders grymma lott på så många andra håll i världen är ett intresse i mänsklighetens och humanitetens namn. Konungens aktion har företagits i denna anda. Den har helt säker ett stöd hos hela vårt folk, som i överensstämmelse med sina instinkter och traditioner djupt beklagar rasförföljelsen och känner medkänsla med dess värnlösa offer. Man vill också gärna tro att amiral Horthy med de medel, som han ännu kan ha till förfogande i en ockuperad stat, behjärtar en neutral hänvändelse, signerad av en inte bara i sitt eget land högt aktad och respekterad monark och statsöverhuvud.

Jönköpings-Posten (fp) anknyter vissa förhoppningar till kung Gustafs behjärtansvärda vädjan:

Det vore förvisso en särskild glädje för oss svenskar, om vårt land kunde lämna Ungern ett handtag i dess betryck. Sverige har länge haft livliga handelsförbindelser med Ungern. Kontakten har även varit god, när det gäller kultur och vetenskap. Också idrottsligt har utbytet varit särdeles uppskattat. Sveriges namn är känt och aktat i Ungern. Konung Gustafs vädjan är en spontan yttring, som säkerligen skall än mer stärka den gamla, goda svensk-ungerska vänskapen.

000987

SOURCE: Dagens Nyheter, July 7, 1944

THE GREAT REFUGEE QUESTION.

It is not necessary to conceal that Sweden has to count on a quickly growing refugee stream. A critical judgement of Finland's ability to resist the Russian pressure, points in this direction. Since the Government has decided not to accept a separate peace, which could have prevented a Russian occupation of the country, the consequence will probably be that swarms of people will try to leave by different routes, and then Sweden will be the only safe refuge. Germany tempts only a few people; according to a number of witnesses, it does not even tempt those who admire the German War-God. It must be said that it is rather remarkable. It would be most natural to continue the war in Nazi Germany if everyone really had sworn to cherish the other. But there are not many who are willing to take this course. There will probably be many Nazis in the Finnish refugee stream, if the attempts to make Sweden a centre for revenge agitation are not surpressed. This will be one of the most difficult problems in the near future. The most important thing is, however, on the positive side; that we prepare ourselves to receive tens, perhaps hundreds of thousands, of desperatly terrified people who regard Sweden as the last asylum. There are already signs that the Finns expect the worst. Some have already arrived here. Others have ships prepared. The recent decree in the neighborhood of Vasa, instituting rigorous restrictions upon shipping, and the confiscation of fuel and police control etc., characterizes the situation. Whether the Finnish authorities in a critical moment

will succeed in blocking the coast in this manner is, however, very uncertain. Even the civil authorities tend to weaken in the end.

What hitherto has been done in Sweden in order to solve the problem of mass escapes has not yet been published. We must hope that the problems have not only been solved on paper but that everything has been carefully planned so that it will give quick results. It will be easy to find homes for the Finnish Swedes. If there is only limited accomodation they must be housed first. We have the right to draw a distinction here. It would be natural that cultural associations and individual enterprises should undertake special measures in order to get well-known representatives of Swedish speaking cultural circles here in time. The question is, in every individual case, what the concerned person can do by staying on in Finland. The regular traffic will be limited, except for the evacuation of children which will exceed 50,000. If there should be panic, most people will try to come over in small open boats across the Gulf of Bothnia or the Baltic Sea, - which will be easier during the next coming month than it for instance was for the Estonians during the autumn and the spring. One day the refugees will reach our shore. That is what makes it so difficult, if not impossible, to discriminate. In many cases there will be no question of giving or refusing visas. What must be done here, is to carry through a division into different categories and to establish in advance, how unwelcome guests will be treated. Among the unwelcome guests, especially the Nazis must be mentioned. They have ruined their country and they have spoilt the Scandinavian collaboration; they must be treated as a special group like the Norwegian and Danish Quislings, who are put into special camps.

They will not have a nice time in Sweden. And as long as the Germans rule Finland, those people have absolutely no right to appeal to the sanctuary principle. Those who think of sending out an order of "assembly in Sweden" - among others some political agitation circles of the brotherhood in arms, it is said - must know that this is the Swedish conception and that we are going to act on it.

Other Finns who have never dreamed of starting a persecution of representatives of the peace movement, will not misunderstand this argument. It has a limited application. This argument is logical, everybody should take the consequences of his own deeds. Sweden does not want to accept the enemies of democracy and of Scandinavian liberty. We would hurt our own vital interests by letting activists become a heavy burden for the Swedish peace policy.

Dagens Nyheter,
July 7, 1944

Den stora flyktingsfrågan.

Det behöver inte döljas att man i Sverige räknar med en snabbt växande flyktingsström från Finland. Ett kritiskt bedömande av Finlands möjligheter att motstå det ryska trycket pekar bestämt i den riktningen. När de styrande har förbundit sig att inte söka en fredsuppgörelse som kunde avvärja att ryssarna besätter landet, så blir följden antagligen att stora skaror på olika vägar söker dra sig undan eländet — och då framstår Sverige i de flesta fall som den enda säkra tillflyktsorten. Tyskland frestar endast ett fåtal, enligt flera vittnesbördsförklaringar det inte ens de ivrigaste tillbedjarna av den tyska krigsguden. I och för sig rätt anmärkningsvärt, det måste sägas. Har man nu lovat varandra att hålla samman i nöd och lust, borde det väl vara naturligast att föra striden vidare i Nazityskland. Men den konsekvensen vill många inte dra, där tar det emot på något sätt. Det nazistiska inslaget i den finska flyktingsströmmen blir förmodligen i det antydda läget framträdande, för så vitt inte strävandena att göra Sverige till ett revanschagitationens centrum stävjas på något sätt. Där ligger ett av de svåraste och ömtåligaste problemen under den närmaste framtiden — kanske det svåraste vi har att bemästra.

Viktigast just nu är emellertid utan ringaste tvekan den positiva sidan: att vi gör oss beredda att motta tiotusentals, måhända hundratusentals förtvivlade, dödsförskräckta människor, som betraktar Sverige som det yttersta skäret, där man söker räddning då det egna skeppet när som helst går i kvav. Så kan det se ut efter ett tag — det är den bittra sanningen. Redan ges det åtskilliga tecken på att finnarna har onda aningar. En del har nyligen kommit hit, andra har båtar i beredskap. Den nyss utfärdade kungörelsen i Vasatrakten om rigorös inskränkning av den privata båttrafiken, beslag på bränsle, noggrann poliskontroll o. s. v. karaktäriserar läget. Om de finska myndigheterna i en kritisk situation lyckas spärra kusterna på det sättet är emellertid mycket ovisst. Även civilförvaltningen brukar komma in i en svaghetsperiod i slutakten.

00091

Vad som hittills har gjorts i Sverige för att organisatoriskt lösa massflyktens problem — som kan torna upp sig bara på några dagar — är i huvudsak [illegible]draget [illegible]ttlighetens. Man får hoppas att det inte bara [illegible] pappersövningar som åstadkommits. Man att omhändertagandet har planerats praktiskt, så att det ger snabba resultat. Lättast går det ju att ta emot våra fränder av den Finlandssvenska stammen. De står vårt hjärta närmast, detta skall alla veta, och det bör sägas öppet. Blir det trångt om utrymmet, bör de gå först. Vi har rätt att göra en skillnad här. Det vore rent av naturligt att kulturella sammanslutningar och enskilda företag vidtog särskilda åtgärder för att i tid få över hit välkända representanter för svenska kulturkretsar. Många gånger kommer det dock att svaras: Vi har vår plats på skansen! En invändning som allmänt sett väcker den djupaste respekt. Frågan är dock i varje enskilt fall vad vederbörande kan uträtta genom att stanna.

Den reguljära resandetrafiken blir väl under alla omständigheter begränsad, frånsett barnförflyttningarna, som inom kort väntas passera 50.000-strecket. Uppstår ett panikläge, kommer de flesta att söka ta sig hit i öppna småbåtar över Bottniska viken eller Östersjön — företag som åtminstone under de närmaste månaderna ter sig betydligt lättare än exempelvis esternas under hösten och våren. En vacker dag står flyktingarna på stranden. Det är detta som gör det så svårt, för att inte säga omöjligt, att sovra. I dessa fall blir det inte tal om att bevilja eller vägra visering. Vad man kan göra är att här genomföra en uppdelning i olika kategorier och att i förväg upplysa om hur ovälkomna gäster kommer att behandlas. Till de ovälkomna hör då framför allt tyskaktivisterna, de nazistiska elementen. De har störtat sitt land i fördärvet, deras fördomsfria uppträdande har bidragit att spränga det nordiska samarbetet — de måste behandlas som en grupp för sig, alldeles som de norska och danska quislingarna hålls under övervakning och sätts i särskilda interneringsläger. Någon behaglig Sverigevistelse har de alltså inte att motse. Och så länge tyskarna hjälper till att regera Finland har dessa element över huvud taget ingen rätt att åberopa asylprincipen. De som reflekterar på att utsända lösen om "samling i Sverige" — bland annat en del politiserande kretsar inom vapenbrödraförbundet, har det sagts — bör veta att detta är svensk uppfattning, och i [illegible]stämmelse med den kommer vi att handla.

Andra finnar, som aldrig har drömt om att sätta i gång med förföljelse av representanter för fredsrörelsen, skall inte missförstå detta resonemang. Det har begränsad tillämpning. Det rymmer en viss logik — varje människa skall åtminstone i någon mån få svara för sina egna gärningar. Sverige är inte sinnat att bädda mjukt åt demokratins och den nordiska frihetens fiender. Vi skulle skada egna vitala intressen genom att låta aktivistiska flyktingsgrupper bli en tung belastning för den svenska fredspolitiken.

000992

SOURCE: Dagens Nyheter, July 8, 1944

HUNGARIAN JEWS CAN ONLY GO OUT
THREE HOURS A DAY.

King Gustaf's appeal to the Hungarian Regent, Horthy, seems to have come at the right, perhaps the last moment. The Hungarian papers which have now arrived here and which were published immediately before the King's telegraphic appeal bear witness to the continued sharpening of the Jewish persecutions. On June 25 a decree was issued by the Mayor of Budapest, according to which the Jews in the town only can leave their homes between two p.m. and five p.m., i.e. three hours a day, and then only to buy food, visit the doctor, take a bath, etc. The Jews can neither receive visits in their homes nor visit other people nor speak to people in the street through the windows. Every Jew is thus isolated completely from the outside world. Further, the Jews can only travel in the second sections of street cars and cannot remain in parks or gardens. Only a few restaurants and bars which have remained in Jewish possession can be visited by Jews.

Up to June 2 this year, 28,000 German children and adolescents had been received in Hungary where, according to Deutsche Zeitung in Budapest, they are well taken care of by the Volksdeutsche and receive much more food than the Hungarian residents. All German demands for quarters for bomb victims had earlier been coolly received by the Kallay regime, which raised constant difficulties. But since the Sztoyay regime came to power these difficulties have been removed. What has been done hitherto is, however, not enough. Hungary must be prepared to receive much

bigger numbers of homeless Germans, is considered by the Volksdeutsche in Hungary.

The Germans would prefer to change the Sztoyay regime so that the Nazi, Imredy, should be Prime Minister, with Bardossy, who in his time declared war against the Soviet, as his deputy. Sztoyay would have to be satisfied with the portfolio of foreign affairs. Imredy is making energetic propaganda for Hungary's participation in the war, among other things by setting up posters on the walls of the houses in Budapest and organizing numerous political meetings with a feverish frenetically campaign against Russia, in which the Finnish example is used as a principal argument. The campaign has not succeeded. The German and Hungarian Nazis' brutal control methods have cured the Hungarian people of their earlier fear of Russia. The farmers are sabotaging agricultural production with strikes affecting sewing and harvesting, and are refusing to deliver goods. This passive resistance must have been very effective as can be seen from the anxious articles in the Hungarian press.

00099

Dagens Nyhter,
July 8, 1944

Ungersk jude får blott gå ut tre timmar pr dag

Kung Gustafs vädjan till ungerska riksföreståndaren Horthy kom synbarligen i rätta eller kanske sista ögonblicket. De nu hit anlända ungerska tidningarna, som utgivits dagarna närmast före konungens telegrafiska appell, vittnar om fortsatt skärpning av judeförföljelserna.

Den 25 juni utfärdades sålunda bl. a. en förordning av överborgmästaren i Budapest, enligt vilken stadens judar endast får lämna sina bostäder mellan kl. 14 och kl. 17, alltså under tre timmar om dagen, och detta blott för att förrätta inköp av livsmedel, besöka läkare och badanstalter och dylikt. Däremot får judarna numera varken motta besök i sina bostäder eller avlägga besök hos andra, icke heller genom sina fönster samtala med personer på gatan. Varje jude skall sålunda helt isoleras från omvärlden. Vidare får judarna enligt samma förordning endast använda spårvagnarnas släpvagnar, icke motorvagnarna, och de får inte uppehålla sig i parker och planteringar. Endast ett fåtal restauranger och kaféer som fått kvarbli i judisk ägo får besökas av den judiska publiken.

28.000 tyska barn i Ungern.

Intill den 2 juni i år har inalles 28.000 tyska barn och ungdomar mottagits i Ungern, där de enligt Deutsche Zeitung i Budapest på det bästa omhuldas av folktyskarna och erhåller en långt riktigare förplägnad än landets egna invånare. Tidigare hade alla tyska framställningar om att i Ungern få en fristad för de utbombade från de tyska storstäderna rönt ett påfallande kyligt mottagande av Kallayregimen, som ständigt gjorde nya svårigheter. Men sedan kabinettet Sztoyay kom till makten har alla dessa hinder avlägsnats. Vad som hittills gjorts är emellertid inte på långt när nog. Ungern måste bereda sig på att motta ett mångfaldigt större antal hemlösa tyskar, anser man bland folktyskarna i Ungern.

har botat den ungerska allmänheten från den tidigare rysskräcken. Bönderna saboterar lantbruksproduktionen genom sånings- och skördestrejk och vägran att leverera varor. Av den ungerska pressens förtvivlade utgjutelser att döma måtte detta passiva motstånd ha visat sig effektivt.

Finlands ställningstagande utnyttjas.

Helst skulle tyskarna vilka ombilda Sztoyaykabinettet, så att nazistchefen Imrédy fick posten som ministerpresident med Bardossy, vilken på sin tid utfärdade krigsförklaringen mot Sovjet, som ställföreträdare, medan Sztoyay skulle få nöja sig med utrikesministerportföljen. Imrédy för en energisk propaganda för krigsdeltagande bland annat genom affischer på husväggarna i Budapest och talrika politiska möten, som huvudsakligen upptas av en frenetisk hetskampanj mot Ryssland, varvid Finlands ställningstagande utnyttjas till det yttersta. Kampanjen har emellertid slagit fullständigt fel. Tyskarnas och de inhemska nazisternas brutala våldsregemente

SOURCE: Svenska Dagbladet, July 8, 1944

A NEW STREAM OF REFUGEES?

The Permanent Secretary of the Social Office, Erlander, has announced that examinations have been going on for a long time in order to "find out the possibilities of receiving an increased stream of refugees". Discussions about this are now going on with the County administration in some counties "to find out the local possibilities for taking charge of a stream of refugees" and a definite plan of organization will be settled by the Government.

As everybody can understand, there can be no question of a new stream of refugees from the West or the South, although that will not stop, especially as the situation in Norway and Denmark probably will get worse. The new plans are of course made for the stream of refugees from Finland which has long been foreseen as a consequence of changes in Finland's position. Sweden up to the present has taken charge of at least 40,000 Finnish children who have mostly been placed in Swedish homes. If now, according to report, more Finnish children can be expected here, this method cannot be used, but there must be a new system with camps or barracks. The greatest difficulty here is the lack in Sweden of a staff suitable for the purpose. This problem can only be solved in letting the staff accompany the children from Finland and keep them all there. It seems that this solution will be adopted.

A much more complicated problem must be solved if the number of adults who now are coming to Sweden increases. The policy of our authorities in this question will depend upon the future situation in Finland. The Swedish Government must think over different alternatives and understand that it can be forced to come to decisions of the most responsible and fatal significance.

00099

Svenska Dagbladet,
July 2, 1944

En ny flyktingström?

På annat ställe i dagens nummer har statssekreterare Erlander i socialdepartementet meddelat, att undersökningar sedan länge pågått "för att utröna möjligheterna att mottaga en i jämförelse med nuvarande förhållanden ökad flyktingström". Överläggningar härom pågå med länsstyrelserna i vissa län "för att vinna klarhet om de lokala förutsättningarna för en flyktingströms omhändertagande", varefter en definitiv organisationsplan skall fastställas av K. M:t.

Som varje människa begriper, kan det icke här röra sig om en ny flyktingström från väster eller söder, fastän denna förvisso icke kommer att utsina, så förvärrat som tillståndet sannolikt kommer att bli i Norge och Danmark. Den nya planläggningen avser naturligtvis den flyktingström från Finland, vilken man länge förutsett som en följd av en olycklig förändring av Finlands yttre läge. Sverige har för närvarande omhändertagit minst 40 000 finländska barn, vilka i flertalet fall mottagits i svenska hem. Om nu, enligt uppgift, en ny stor kontingent finländska barn är att hitförvänta, lär denna metod icke kunna utnyttjas, utan ett nytt system med barackförläggningar måste tillgripas. Den största svårighet, som härvid möter, är den brist på för sådant ändamål lämplig personal, som råder hos oss och som nödgat en del sjukhus att nedlägga några avdelningar. Detta problem kan icke lösas på annat sätt än att vårdpersonal medföljer från Finland, vilket också lär vara meningen.

Ett spörsmål av vida mer invecklad, både kvalitativ och kvantitativ, beskaffenhet uppstår, om den rännil av vuxna flyktingar från Finland, som nu flyter in till Sverige, skulle växa till en strid ström. Den politik, som våra myndigheter här måste bedriva, kommer att bli beroende på Finlands framtida öde. Man ryggar instinktivt tillbaka för de perspektiv, som här öppna sig. Men den svenska statsledningen är skyldig att kallt tänka igenom olika alternativ och göra fullt klart för sig, att den kan nödgas fatta beslut av den mest ansvarstyngda och skickelsedigra innebörd.

00097

SOURCE: Stockholmstidningen, July 8, 1944

INCREASED STREAM OF REFUGEES.

It is not necessary to conceal that Sweden must count on a quickly growing stream of refugees from Finland, writes Dagens Nyheter, and emphazises that it must also expect a considerable Nazi element in this invasion which can create difficult problems.

The most important thing now is undoubtedly the positive side: that we prepare ourselves to receive perhaps tens of hundreds or thousands of desperate, terrified people who regard Sweden as the last place of refuge. It can already be noticed that the Finns are prepared for the worse. Some have already come over, others have ships prepared. The last decree in the neighborhood of Vasa about rigorous restrictions of private shipping, requisition of fuel, closer police control etc.,characterizes the situation. Whether the Finnish authorities will succeed in blocking the coast in a critical situation is very uncertain. Even the civil administration tends to weaken at the end.

The Swedish authorities are now planning for an eventually increasing stream of refugees, and measures have been undertaken to cover the first needs. The refugees must be received, medically examined and placed in suitable camps or in places where they can earn their bread. Therefore a big apparatus must be started to manage this problem and it is difficult to see its extent yet. "Hundreds of thousands" seems, however, to be rather on the large side.

30,000 Finnish children are at present in Sweden, but this is only a drop in the sea, says Aftonbladet, which points out that the evacuation of Karelia, in particular

has created an increased need of homes for Finnish children. The placing has hitherto worked out well.

It must therefore be regretted that the recent development in Finland's politics seems to have influenced the Swedes so that it has been especially difficult to get homes for Finnish children in Göteborg. This fact, of course, can be explained when one knows that many homes have been opened to Norwegian children, because of the neighborhood. But on the whole the big cities and industrial places show less enthusiasm in offering homes to the small Finnish guests.

Our point of view in this question must be purely humane, says Aftonbladet, and the salvation for thousands of Finnish children is to come over to Sweden and be well received in homes that consider it a matter of honor and humanity to take them.

Stockholmstidningen,
July 8, 1944

Ökad flyktingström

Det behövar inte döljas att man i Sverige räknar med en snabbt växande flyktingström från Finland, skriver Dagens Nyheter, som betonar att man också måste kalkylera med ett betydande [illegible] i denna invasion, som [illegible] svåra och ömtåliga problem.

Viktigast just nu är emellertid utan ringaste tvekan den positiva sidan: att vi gör oss beredda att motta tiotusentals, måhända hundratusentals förtvivlade, dödsförskräckta människor, som betraktar Sverige som det yttersta skäret, där man söker räddning då det egna skeppet när som helst går i kvav. Så kan det se ut efter ett tag — det är den bittra sanningen. Redan ges det åtskilliga tecken på att finnarna har onda aningar. En del har nyligen kommit hit, andra har båtar i beredskap. Den nyss utfärdade kungörelsen i Vasatrakten om rigorös inskränkning av den privata båttrafiken, beslag på bränsle, noggrann polskontroll o. s. v. karakteriserar läget. Om de finska myndigheterna i en kritisk situation lyckas spärra kusterna på det sättet är emellertid mycket ovisst. Även civilförvaltningen brukar komma in i en svaghetsperiod i slutakten.

De svenska myndigheterna håller som bäst på med att planera för en eventuellt ökad flyktingström, och åtgärder har vidtagits som beräknas täcka åtminstone det närmast aktuella behovet. Det gäller både att ta emot och samla in flyktingarna, få dessa läkarundersökta och i övrigt hygieniskt behandlade och att — efter vistelse i karantän — placera ut dem i lämpliga läger eller i förvärvslivet. Det är därför en stor och vidlyftig apparat, som måste sättas igång för att klara detta problem — vars omfattning man därtill inte har alltför stora möjligheter att på förhand bedöma. "Hundratusentals" förefaller väl i vart fall t. v. tilltaget i överkant.

30,000 finska barn finns f. n. i Sverige

men detta är tyvärr för Finland bara en droppe i havet säger Aftonbladet, som påpekar att särskilt Karelens utrymning skapat ett starkt ökat behov av hem för finska barn. Hittills har utplaceringen gått bra:

Det är därför med verkligt beklagande man ser hur de senaste händelserna i Finlands politik på sina håll tycks påverkat den svenska opinionen så, att utplaceringen föravårats. Så har det t. ex. varit särskilt svårt att skaffa hem åt finska barn i Göteborg. Detta kan ju dock ha en rimlig förklaring i, att många hem där öppnats för norska barn på grund av det nära grannskapet. Men över huvud visar dock storstäderna och större industriorter på sistone mindre entusiasm när det gäller att erbjuda hem åt de finska små gästerna.

Vår synpunkt i denna fråga måste vara den rent mänskliga, betonar AB på goda grunder, och räddningen för tusen och åter tusen finska barn är att komma över till Sverige och här få ett vänligt mottagande i hem, som anser det vara en heders- och hjärtesak att öppna sig för dem.

SOURCE: Dagens Nyheter, July 8, 1944

2,000 REFUGEES A DAY SEEMS TO BE THE MAXIMUM.

Examinations have been going on for some time in the Social Office in order to find out the possibilities of receiving an increased number of refugees compared with the present time, says Mr. Erlander, the Permanent Secretary of the Office.

The reason why this question was taken up, was originally the reception of the Danish refugees in the autumn of 1943, when some days between 1,500 and 2,000 refugees were taken care of. The Office thought that this was the maximum number the organization could receive.

With the help of the experience of that time, directions have been worked out which have been discussed with the County-administration in some counties. After having made an inventory of the means of the different counties,a definite plan of organization can be settled by the Government.

SOURCE: Dagens Nyheter, July 9, 1944

HUNGARIAN JEWS ARE NOW REMOVED
"SECRETLY".

Bern, July 8, 1944

According to the "Basler Nationalzeitung", SS leader Eichmann, Hitler's closest confident, has been chosen for the annihilation-actions against the Hungarian Jews. He is also said to have rooted out the Jews in Saloniki and to have organized the death camps in Poland.

There is no doubt that the Hungarian Quisling Government is implicated with the Germans in this question, but the majority of the Hungarian people dislikes the anti-Jewish measures without being able to stop them.

There is complete agreement between the reports of eye witnesses that the bulk of the Hungarian people, and also the intellectual circles, with some few exceptions, pity the Jews. This fact gives the Sztojay Government many troubles, and every day the papers publish judgements against people who have helped the Jews. Hundreds of actions against so called "Jew supporters" have had to be started. In the town of Nagyvarad such actions have been started against 960 persons.

As the inhuman treatment of the Jews in the ghettos has especially agitated the Hungarian people, the Sztojay Government was forced to remove the Jews secretly.

The railway stations were blocked and no one was allowed, even from a distance, to see how the Jews were crammed in. The surroundings of the ghettos were also blocked, as several non-Jews had succeeded in sending food to their Jewish friends.

00 1002

Dagens Nyheter,
July 9, 1944

Ungerns judar föres nu bort i "hemlighet".

Från Dagens Nyheters Bernkorrespondent.

BERN, lördag.

Enligt Basler Nationalzeitung har till ledare för förintelseaktionerna mot de ungerska judarna utsetts S.S.-ledaren Eichmann, Hitlers högra hand, vilken lär ha utrotat judarna i Saloniki och även organiserat utrotningslägren i Polen.

Det råder inget tvivel om att den ungerska quislingregeringen är medbrottslig till tyskarna i denna fråga, under det att majoriteten av ungerska befolkningen ogillar de antijudiska åtgärderna utan att dock kunna förhindra dem.

Det råder full överensstämmelse mellan ögonvittnens skildringar att den breda massan av ungerska folket och även de intellektuella kretsarna, med några få undantag, hyser medlidande med judarna. Detta bereder Sztojayregeringen stora olägenheter, och tidningarna offentliggör dessutom varje dag domstolsutslag mot personer som hjälpt judarna. Hundratals processer mot s. k. "judehjälpare" har måst inledas. I staden Nagyvarad har sådant strafförfarande inletts mot inte mindre än 960 personer.

På grund av att i synnerhet den omänskliga behandlingen i gettona djupt upprört den ungerska befolkningen såg sig Sztojayregeringen nödsakad att utföra borttransporten av judarna i hemlighet.

Järnvägsstationerna avspärrades, och ingen fick åse, inte ens på långt avstånd, hur judarna stuvades in. Gettonas omgivningar avspärrades likaledes, emedan flera icke-judar hade lyckats skicka in livsmedel till sina judiska bekanta.

00 1003